

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„De poți, crede; toate se pot celui credincios.“

(Marcu 9, 25)

Evanghelia pe Duminica IV-a a Postului ne prezintă pe un părinte îngrijat, care-și aduce înaintea lui Isus pe fiul său bolnav, stăpânit de spirite necurate. Mai înainte îl dusese la ucenicii Domnului, dar aceia n'au putut să-i ajute îndrăcitului, care suferia îngrozitor. Isus, înainte de a vindeca pe copilul bolnav, cere o condiție dela tatăl său, să creadă: „De poți, crede; toate se pot celui credincios.“ Iar tatăl pruncului îndată strigând cu lacrimi a zis: „Crez, Doamne; ajută necredinței mele.“

Sufletele noastre și societatea noastră din zilele de astăzi, seamănă cu fiul cel îndrăcit din Evanghelie. Suntem, ca sigurateci, ca societate, ca țară, plini de tot felul de dureri necurate. Ura, pisma, răutatea, lăcomia, mândria și toate urmările acestor vicii bântuie între noi, ca niciunde într'alt loc și nu găsim leac pentru vindecarea lor.

Mijlocul propus de Domnul pentru scoaterea dracului din fiul amăritului părinte din Evanghelia de azi, ni se pare singurul leac pe rana mult încercatelor noastre ființe și mult sdruncinatei noastre societăți. — Acest leac este credința în Isus Hristos. Dar nu oricare credință este mântuitoare.

Credința care poate să ne mântuiască, trebuie să aibă putere lăuntrică. Ea trebuie să ne poată transforma din slab în tare, din pismaș în iubitor, din lacom în darnic, din mândru în modest, din rău în bun. Credința dela care așteptăm tămăduirea societății românești, trebuie să aibă probele puterii ei asupra neamurilor. Una singură credință este aceea, care poartă în sine semnele puterii

interne și a puterii asupra societății: sfânta noastră credință Catolică.

Celce a citit s'au a auzit de puterea credinții catolice, care se arată în sutele de vindecări minunate dela isvorul Preacuratei din Lourdes; celce a citit viețile pline de atâta țarie făcătoare de minuni a multilor sfinți, cari au trăit în veacurile apropiate și chiar în zilele noastre, nu poate decât numai să se minuneze de puterea credinții noastre sfinte. Aici inimile sunt tot atât de pline de dragoste și credință, cași la începutul veacurilor; aici darul lui Dumnezeu lucrează cu tot atâta țarie, cași pe vremea Apostolilor și mucenicilor; această credință are putere asupra sufletelor și trupurilor.

Cine știe din istorie, că această biserică și învățătorii ei, cum au imblânzit, — în cele din'ăiu veacuri, — popoarele sălbatece, cum le-au învățat, cum le-au civilizat și cine știe, că aceste neamuri cum au trecut cu ușurință peste cele mai mari greutăți, — trebuie să recunoască, că această Biserică are putere și asupra neamurilor.

Noi, Românii uniți, fii ai Bisericii celei adevărate a lui Hristos, care posedă țaria cea mai mare peste suflete și peste neamuri, să ne rugăm lui Dumnezeu ca să împărtășească și pe acest popor din isvoarele vie ale darurilor din care atât de multe stăpânește.

Numire. O numire binemeritată a făcut Exc. Sa Dr. Alexandru Rusu episcopul nostru, numind pe Pr. Vasile Szabo preot în Ocna-Șugatag la postul de protopop al districtului Băii Mari și de paroch al parochiei centrale din Baia Mare. Nou numitului dorim: spor la muncă și darul lui Dumnezeu.

Condițiile Mărturisirei.

(Urmare și sfârșit.)

Adam, Eva și Aron așa și-au mărturisit păcatele înaintea lui Dumnezeu, ca mulți creștini din zilele noastre. La întrebarea lui Dumnezeu: „Adame ce-ai făcut, cine te-a îndemnat la păcat?” Adam a pus vina pe soția sa, pe Eva, iar Eva a împins păcatul pe șarpe. Aron, când fratele său Moise l'a luat la întrebare și răspundere că: „Pentru ce ai făcut vitelul de aur,” a răspuns că: „poporul Izraelitean l'a silit la acest păcat” (închinându-se la idol.)

Așa și mulți creștini din zilele noastre în loc să-și mărturisească cu smerenie și umilință fărâdelegile lor, se scuză cu ușurință, că alții i-au îndemnat. Am suduit, însă m'au infuriat servitorii și supușii mei, am calomniat pe aproapele și binefăcătorul meu, însă chiar atunci am sosit și eu acolo și am mai adaus o vorbă rea, de nu eram acolo, nu o făceam. Am primit bani, — m'au mituit — spune oficiantul, însă ce să fac, sunt sărac, plata n'am primit-o, n'am avut ce să fac. Blăstămate cuvinte de „însă,” pe acestea aruncă păcătosul vina și nu voinște a-și recunoaște starea ticăloasă a sufletului său și vai! cum desonorează în mod cinic și ironic s. Mărturisire.

Regele David strigă însă cu smerenie și din adâncul sufletului său: „Doamne Dumnezeule, greu am păcătuit.”

Nu pune vina pe Betsabe, că dânsa l-ar fi îndemnat la fărâdelegi, nu pe servitorii săi, nu pe frumuseța acestei femei, Maria Magdalena cu umilință își recunoaște mulțimea păcatelor sale, nu-i e rușine a le mărturisi; nu pune vina pe bărbații tineri, nu pe tinereța, bogăția și frumuseța sa, ci din contră cu lacrimi spală picioarele lui Isus și le unge cu mir de nard de mare preț, apoi le șterge cu părul capului său.

Să ne ferim de aluatul cărturarilor și a fariseilor, despre cari Isus Hristos a spus, că: „strecoară țînțarul și înghit cămila.”

Din adâncul sufletelor noastre cu umilință deplină să ne recunoaștem greșelele făcute și să le mărturisim preotului rânduie în s. Scaun al mărturisirei, bineștiind, că prin aceste păcate am vătămat și am ofențat pe Bunul Dumnezeu și ne-am făcut vrednici de pedepsele iadului.

Adânc pătruși de adevărurile credinței noastre Creștine-Catolice, să alergăm la a doua scăldătoare a sufletelor noastre, care după s. Botez este s. taină a Pocăinței, iar în s. Mărturisire să-L cercăm pe Isus Hristos substituit prin preoții sfințiți și să cerșim iertarea păcatelor noastre făcute după Botez.

D. V.

Adunare preoțască. În ziua de 5 Aprilie, Marți, s'a ținut sinodul protopopesc de primăvară a preoților din districtul Sighetului. Cu puține excepții — au luat parte toți preoții din district. La orele 9 s'a început sf. Liturghie. A fost înălțător serviciul liturgic servit de 20 preoți. După sf. Liturghie s'a început conferința, discutându-se probleme importante.

Gândiri.

Nu uita: Sufletul e ca o stofă albă, dacă se murdărește se poate curăți, — precum și stofele se pot curăți, — dar precum o stofă albă prea mult curățită își pierde albeața pentru totdeauna, așa și păcatele adesea se întipăresc în suflet prin dispoziții rele și întunecă strălucirea lui.

A ierta păcate e dumnezeesc, a le face e omenesc; a fi curat de ele înțeresc, a persista în ele e diavolesc.

Vestea bună e curier schiop, cea rea călătorește cu ajutorul mijloacelor de locomoțiune din cele mai moderne.

Spune adevărul, îți vei sparge capul; spune neadevăruri și te vei deștepta cu suflet sfărâmat. Care dintre cele două?

Nu avem inamici mai mari, decât aceia cu care am făcut bine. Ei simt, că ne datoresc ceva, — dar dacă sufletul lor sărac nu-i lasă să ne răsplătească cu bine, totuși nu pot rămânea indiferenți față de noi și ne copleșesc curând.

Omul care trăiește viață sufletească adâncă, e scutit de schimbările capricioase ale dispozițiilor proprii și ale altora. Pe el nu-l impresionează prea mult lucrurile pământești, căci știe, că sunt trecătoare și așa suportabile fără exagerări sentimentale și

zâmbetul veșnic pe buzele lui nu va da loc mișcărilor schimonosite ale bucuriei fără măsură sau ale desnădejdiei. Iar dispoziția rea a altuia numai regrete deșteaptă în el, ca celalalt nu știe să aprecieze drept lucrurile.

Nimeni să nu spună: Eu sunt fără greșală, căci poate numai împrejurărilor se mulțumește, că nu a greșit. Dacă cineva se simte fără greșală, să-L roage pe Dumnezeu să nu-l aducă în ispite mai mari, decât forțele lui.

Nu credeți lingușitorilor, nu primiți dela ei bucăți de sticle colorate în locul aurului greu al adevărului.

Prin vorbă multă nu se zidește nimic. Vorbele abundente curg ca apa, distrugând în calea lor gândirile.

Sunt oameni cari nu muncesc nimic, sunt de aceia cari numai fac așa cași cum ar munci și numai foarte puțini dintre oameni muncesc serios. Și nu totdeauna reușesc acestia!

Dr. Irina Berinde

Credința strămoșească.

„Întăriți-vă mâinile oboșite, croiți cărări drepte cu picioarele voastre pentru ca cel ce schiopătează să nu se abată din cale, ci mai de grabă să fie vindecat.” (Evrei 12: 12, 13) „Spuneți celor slabi de inimă: Fiți tari și nu vă temeți!” (Isaia 35: 3, 4.)

Aceste cuvinte sfinte se referă ori căruia creștin, dar în special celor unși de Domnul se servească altarelor bisericii lui Hristos—Clericilor. Însă această misiune sfântă nu o vedem împlinită cu sfințenie, decât din partea bisericii Universale; care prin toate mijloacele ei și în special prin misionarii catolici, stă la dispoziția oricărei ființe fără deosebire de rasă și neam, dar doritoare de mântuire.

Căci ori ce ș'ar pierde omul în viața aceasta nu este o mai mare pagubă, decât când cineva își pierde sufletul, care dacă și-l pierde un budist sau altu asemenea, care poate nu cunoaște credința catolică, nu are așa mare păcat ca unu, care este născut în această credință și pe urmă se leapădă de ea. Chiar viața dacă ți ai pierde o nu, este o

piedecă pentru viața vecinică. Dar credința adevărată dacă ți ai pierdut-o, pierdut îți este și sufletul, care e cea mai mare comoară a omului, pentru care la zidit Ziditorul său. Mă bucur de activitatea acestei biserici Universale: de cea româno-catolică în care nu poate să se înrădăcineze erezuri ca de ex. Martorii lui Ehovala (acestea sunt Studenții Bibliei cu numele mai nou), care se plâng în revista lor ce apare la Viena „Revărsatul Zorilor” nrul II. următoarele: „Deja terminăm lucru în M; merge destul de aspru (rău) deoarece aici este prea româno-catolic.” Astfel ni se înfățișează starea erezurilor în aceste provincii catolice. Și'n special mă bucur de mersul acestei biserici în țara noastră, care prin bărbați luminați, profeți înțelepți și oratori vestiți luptă și muncesc toți laolaltă pentru binele acestei biserici. Și care pe lângă acea societate adoptată din apus, societate de învățătură creștinească zisă Mariană în care am avut fericirea să fiu și eu membru timp de patru ani, au pus bază altei mai răspândită între noi, aceia ce i-au dat numele de A. G. R. U. care întâmplător prin legătura acestor patru litere formează acel cuvânt latinesc ce însemnează „Ogor”. Acest ogor care este semănat de credință și dragostea creștinească, să dea Dumnezeu să se sădească adânc în inimile credincioșilor săi rădăcina aceia principală a copacului, care este adevărul catolic. Ca să poată rezista în fața ori cărei primejdi și de a putea combate ori ce erezie, ce ar aduce dușmanii săi. Și să dea Dumnezeu să-i s'audă și cuvintele aceluia părinte de la Iași, ca împreună cu Dlui să insistăm cu toți să se dea cât de mult ajutor presei bisericești, pentru ca răspândind cât de multe broșuri, ziare și reviste catolice, să umplea golul născut cetitorilor însetați după adevăr și să nu lăsăm să ne întrecă sectarii care azi umplu lumea cu broșurile și revistele lor de erezie.

IOAN BODNAR
din Bârsana

Hoți sacrilegi au spart ușa bisericii din Nănești și au furat mai multe obiecte de acolo. Până unde va merge răutatea omului? Nu se mai tem o seamă de oameni de Dumnezeu?

Misiuni sf. în Sighet. În zilele de 2—5 April în Biserica parohială din Sighet s'au ținut misiuni populare din partea preoților locali. Misiunile au fost deschise de Rds. Domn vicar Ilariu Boroș în ziua de 2 April, când la orele 6 sara s'a oficiat Paraclisul Maicii Domnului. Duminica, 3 Aprilie, la Liturghie vorbirea M. On. Darius Vlad despre răutatea păcatului. La vecernie Pr. Titu Berinde vorbește despre starea ticăloasă a păcătoșului. Luni, 4 Aprilie, dimineața la orele 10 Liturghie în decursul căreia M. On. Darius Vlad vorbește despre sf. Mărturisire. După amiază la orele 4 se oficiază serviciul Paraclisului, vorbește Pr. Berinde Titu despre sf. Cuminecătură. Misiunile apoi s'au continuat Marți, când cu ocazia adunării preoștii a vorbit On. Petru Perșe despre păstrarea darului sfinților câștigat prin sf. împărțanie. Cu ocaziunea acestor sf. Misiuni s'a adeverit încă odată, cât de mult folos sufletească aduc misiunile. Un mijloc sigur, de a întări credința atât de periclitată a enoriașilor. Este induieșător, cum credincioșii își hrănesc sufletul cu învățături sfinte. Se observă, că misiunile poporul le dorește; este o necesitate sufletească. Vorbirile bine pregătite au și efectul dorit. Prin acest mijloc minunat, treptat se poate picura în inima credincioșilor convingerea, că numai în spiritul Evangheliei se poate restaura lumea.

Poșta administrației.

Cvităm cu mulțumită suma de Lei 80, primită dela Dna vād. Cornelia Marina din Sighet.

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de „Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinții.” de Părintele dela Bistrița Prețul 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusali” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusali până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți Prețul 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Prețul 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Prețul 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Prețul 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț. 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț. 10 L.
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț. 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul Nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Prețul 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Prețul 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucr. de Părintele d. Bistrița. Prețul 8 Lei.

Calendar săptămânal.

10—16 Aprilie 1932.

10. Duminica IV Paresimi. (Ev. d. Marcu 9, 17.) M. Terente
11. Luni M. Antipa
12. Marți P. Vasiliu † 735
13. Miercuri P. Artimon
14. Joi P. Martin Papa † 655
15. Vineri Ap. Aristarh
16. Sâmbătă M. Agapia.